

Sygn. akt III CNP 18/09

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa W. W.

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” S.A. o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 lipca 2009 r.,

na skutek skargi powoda

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 października 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 29 czerwca 2007 r., Sąd Okręgowy w K. oddalił powództwo W. W. o zapłatę przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” S.A. Postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2007 r., Sąd Okręgowy w K. odrzucił apelację powoda wniesioną od ww. orzeczenia, a postanowieniem z dnia 9 października 2007 r., Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie powoda na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 9 sierpnia 2007 r.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 9 października 2007 r. stało się przedmiotem przewidzianej w art. 424¹ k.p.c. skargi powoda o stwierdzenie niezgodności tego orzeczenia z prawem. Skarżący zarzucił, że orzeczenie to zostało wydane z naruszeniem art. 370 k.p.c. Uprawdopodobniając wyrządzenie szkody przez wydanie zaskarżonego orzeczenia skarżący podniósł, że „zamknięcie powodowi drogi do rozpoznania sprawy w drugiej instancji przez Sąd Apelacyjny naruszyło art. 78 Konstytucji i spowodowało powstanie szkody w postaci niemożności odzyskania utraconego wynagrodzenia za pracę z powodu wypadku samochodowego, któremu powód uległ. Skarżący dodał, że pomiędzy wydaniem orzeczenia przez sąd drugiej instancji a wyrządzoną szkodą istnieje adekwatny związek przyczynowy, gdyż orzeczenie sądu drugiej instancji spowodowało uprawomocnienie się wyroku sądu pierwszej instancji, który niezasadnie odmówił powodowi prawa do odzyskania utraconego wynagrodzenia.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że przedmiotem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia może być tylko to prawomocne orzeczenie, przez którego wydanie została wyrządzona szkoda. Z tych względów przyjęto np., że postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające apelację może być przedmiotem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia tylko wtedy, gdy szkoda została wyrządzona właśnie przez to orzeczenie, a nie przez wydanie orzeczenia co do istoty sprawy, podważanego odrzuconą apelacją (postanowienie z dnia 27 kwietnia 2007 r., I CNP 20/07, niepubl.), oraz że postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji odrzucające skargę o wznowienie postępowania może być zaskarżone omawianą skargą tylko wówczas, gdy szkoda

została wyrządzona przez wydanie tego orzeczenia, a nie przez wydanie orzeczenia objętego skargą o wznowienie postępowania (postanowienie z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 18/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 139).

Tymczasem powód we wniesionej skardze wskazał, że szkoda, której doznał na skutek wydania zaskarżonego orzeczenia polega na pozbawieniu go możliwości dochodzenia zapłaty z tytułu utraconych zarobków za czas niezdolności do pracy na skutek dozanego wypadku samochodowego, co można odnieść tylko do wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 czerwca 2007 r., a nie do zaskarżonego skargą postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 9 października 2007 r.

Z tego względu należało orzec jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).